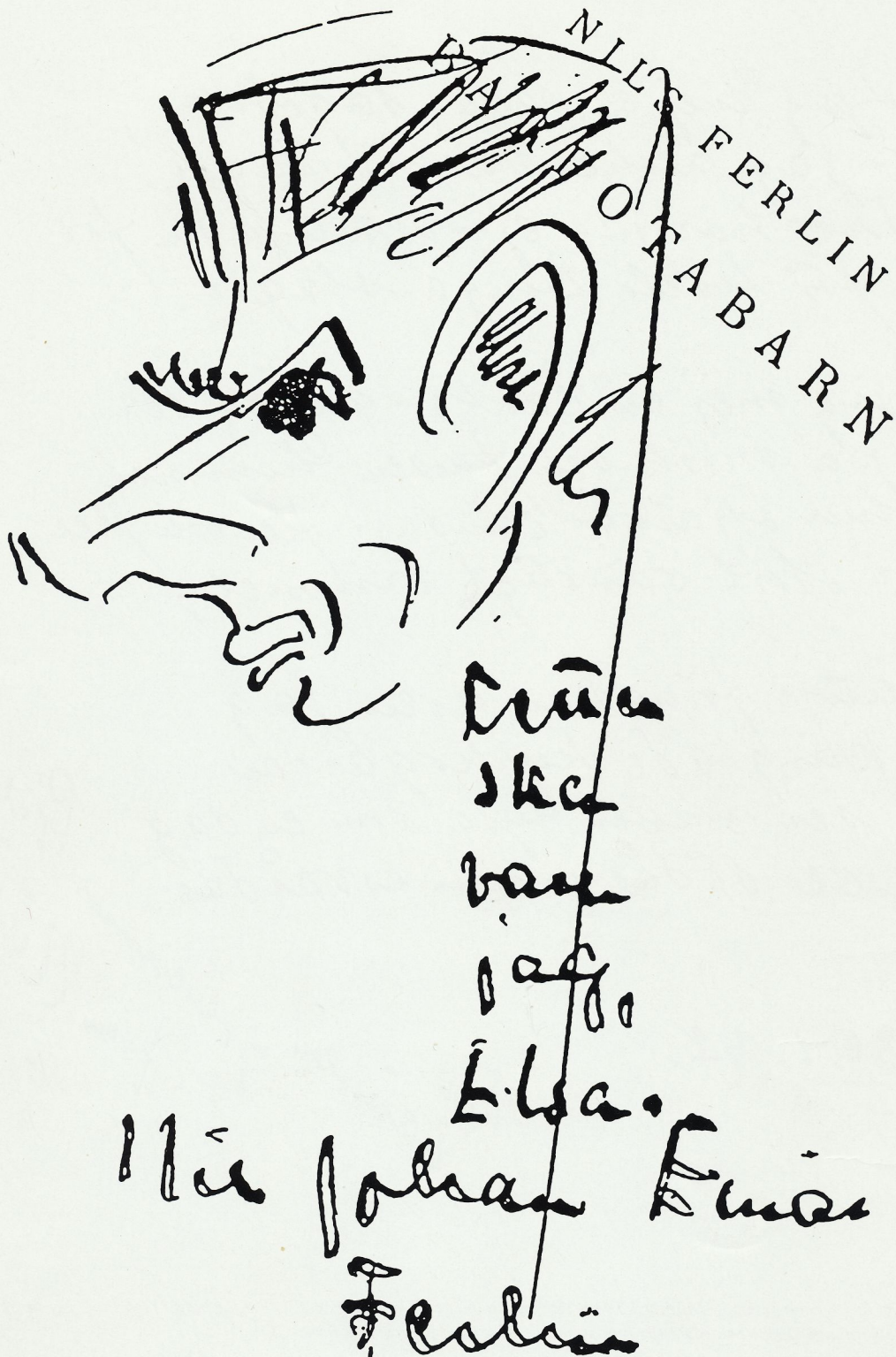

Poste Restante ★

Medlemsblad för
Nils Ferlin-Sällskapet
Nr 1 1990

Ljag mej en saga, sagbror,
- jag älskar vackra sagor.
Tro har jag ej - den agn du för
för livets tunga slagor.

Ljag mej en tanke - att jag ser
på mörk och fuser himmel
hur stjärnor tändas... fler och fler
i stort vändligt vimmel,

att i frömdan ären jag
kring öde kyrkogårdar
ser natten lysa som en dag
de dödas minnesvårdar.

30.1.31.

En vän till minn
från Nils Ferlin
Gillby

Ovan:

Det är Ingemar Jonson i Mölnlycke som låtit oss ta del av denna dikt av Nils Ferlins hand. Den finns i omarbetad form med i Barfotabarn (1933) och manuskriptet stannar från hans farbror Johannes Gillby.

Förstasidan:

Nils Ferlin var naturligtvis i första hand ordkonstnär, i andra hand upptogs han av tonerna. Men i tredje hand kunde han uppvisa sin talang också som bildkonstnär. Det skedde inte minst när han som här dedicerar en av sina diktsamlingar och därvid passar på att teckna sina egna drag.

Kära Ferlinvänner!

Allt flera diktare får sina statyer. Senast är det Evert Taube som efter åtskilligt tumult kom på plats lagom till sin hundraårsdag; än så länge är han gipsad men skall så småningom bli gjuten i brons. Centralpersonen i vårt sällskap finns på plats mitt i det Klara som nästan inte längre finns kvar och där ytterligare en bit gått förlo-rad i och med att broder Tor slutat sjunga för oss. Nils Johan Einar Ferlin står mitt bland allt folket, och jag får för mig att han är ett unikum också bland statyerna. Den nyss prisbelönte Be-jemark har låtit honom stiga ner från sockeln, och det gör att man kan umgås med honom. De flesta av oss kan intyga att människor också gör det. Vi som kommer långväga ifrån och ofta med tåget går gärna förbi och hälsar på honom när vi kommer till Stockholm. Jag har själv sett mer än en glad broder klappa om honom och prata med honom. Det är nog inte så vanligt. Karin Boye står på ett liknande sätt på plats i centrala Göteborg, men jag har aldrig sett några lyriska tjejer krama om henne. Vem mer än Ferlin får besök i tjugo graders kyla av en man från förroterna som ställer sig och läser poesi i tim-mar till både stockholmares och turisters upp-byggelse.

Brons kan alltså vara till nytta för poeter — om det berättas ytterligare i detta nummer. Naturligtvis menar vi ändå att ord och inte minst Ferlins ord är varaktigare än brons. Men det gäller att vårda dem på olika sätt. Det är en vik-tig uppgift för ett Nils Ferlin-Sällskap att se till att hans dikter finns tillgängliga för de ständigt tillströmmande läsarna. Vi fick för ett antal år sedan ett par behändiga pocketvolymmer där alla de viktiga samlingarna finns med. Man kunde

ta med dem i alla sammanhang. Jag känner människor som läst dem när de varit inregnade i Sarek eller varit på vandring bland klassiska ruiner på Forum Romanum. De var idealiska som gåbortspresenter. Men nu är de utgångna ur handeln, och Sällskapet hoppas kunna verka för att förlaget fyller den kännbara luckan så fort som möjligt.

På sikt måste vi nog också se till att skapa en fullständigare upplaga med hela Ferlins produktion kanske en kritisk edition, men en sådan kan knappast åstadkommas utan att anslag till-förs utifrån. Det behövs ytterligare forskning för att utreda hur mästarens dikter kom till, i vilken form de först publicerades i tidningar el-ler i radio etc. Eftersom det kan bidra till att in-skärpa vilken noggrann arbetare Nils Ferlin egentligen var, tycker jag att det är viktigt att en sådan edition kan bli möjlig.

Över huvud taget borde vi se över och utvid-ga vår verksamhet. Vi har genom åren funnit en fin ton när det gäller att umgås i ferlinsk anda. Genom våra priser och vår tidning *Poste Res-tante* har vi kunnat bidra till att bevara Nils Ferlin i centrum. Ekonomin har visserligen under de sista åren varit ett bekymmer, framför allt till följd av de ökade tryckkostnaderna. Det här numret av tidskriften har möjliggjorts genom ett bidrag från Crafoordska stiftelsen; vi är mycket tacksamma och glada för det.

Med vänliga hälsningar

BRODER TOR ÄR BORTA

Broder Tor är borta.

Visdiktaren, författaren, tonsättaren Tor Bergner somnade in i sitt hem på söder, 76 år gammal. Han var en av de sista i den brokiga skaran Klara-bohemer som förgyllt vår tillvaro. Men som också slitit ont och arbetat hårt för sin sak. Broder Tor var ofta ute på turné. Med visor under vandringsår blev han en av våra mest älskade trubadurer.

Jag minns hösten 1972, då jag gjorde min första ABF-turné uppe i Norrbotten. På hotell Gästis i Jokkmokk stod jag en eftermiddag med väska och gitarr. Lugnt, värdigt gående med skarp blick under den svarta rallarhatten kom han emot mig, på väg till matsalen.

Broder Tor förmodar jag, sa jag.

Vi skakade hand och slog följe, inmundigade rökt sik och spenat och tog — det minns jag särskilt väl — en nubbe därtill.

En borre, sa Tor, inte mer. Vi har lång väg att fara och då måste man vara i form!

På kvällen skulle vi båda till Gällivare/Malmberget i något fackligt sammanhang. Vi åkte gemensamt till Jokkmokk senare på natten och blev länge sittande hos ABF-folk, som bjöd på pannkaka. Tor greppade en punschflaska (tänkt som avec till kaffet), stack håll på kapsylen och stänkte de söta dropparna på pannkakorna. Det gjorde vi därefter allihopa och flaskan gick åt. Det smakade jåkligt bra.

Broder Tor tyckte om att äta gott och enkelt. Många gånger blev det krogbesök bröder emellan. På Gyldene Freden, sent i höstas samlades vi målarbröder, trubadurer, författare, tidningsfolk... Där var Olle Adolphson, Rolf Wikström, Torgny Björk, Ove Engström, Arvid Rundberg, Harald Forss m.fl.

En skål I bröder...

Den Ferлиндikten blev något av Broder Tors signatur. Han sjöng den ofta — vi andra lärde oss och för den vidare. Som så många andra av Broder Tors kompositioner. Nils Ferlin, Helmer Grundström, Emil Hagström, Birger Norman, Harald Forss — många är bröderna vars dikter omsorgsfullt inramats av Tors musikalitet.

Han fick bl.a. Ferlinpriset 1966 och Evert Taube-stipendiet 1973.

Följdriktigt, ty han var själv skald och visdiktare. "Från Broder Tor — nasaren himself" läser jag ur dedikationen i hans sista diktbok *Nasabox*. En finstämd naturlyrik möter oss:

*Så fint du sjöng om våren
som väntade sommarens hägn
Så fint du sjöng om sommaren
mot höstens piskande regn
Så fint du sjöng om hösten
mot vinterns iskalla vind
Så fint du sjöng om vintern
mot vårens gläntande grind*

*Så fint du nynn timer i evig ro
från fjällbjörkslidar
under fågelplogars vida bro.*

Men det finns också ett handfast, robust uttryck i poesin. Han var själv med om hårda tag redan från sin ungdom. Han visste hur valserna gick i huggarkojor ute i de norrländska skogarna.

Broder Tor var nestorn hos trubadurerna. Vi i YTF, Yrkestrubadurernas förening, kunde alltid lita på Tor när det gällde visfestivaler och liknande arrangemang. På Mosebacke tystnade den yra festivalpubliken när Tor satte sig framför mikrofonen. Med bestämd, men vänlig blick sa han: "Det finns ingen *liten* dikt — men det finns korta dikter!"

Broder Tor vandrade länge på visans tun. Men i hans diktning finns koncentration, liksom i hans musik. Kanske var det något som bröderna i Klara hade gemensamt — den sparsmakade tonen. Den som träffar oss i hjärtat och skänker både tröst och förnöjsamhet.

För broder Tor var det angeläget att nå ut med dikt och musik till folk, inte minst till dem som funnit sitt husrum i geografins utkanter. I bästa folkbildningsanda och genom arbetarrörelsens försorg for han med visor, berättelser

Porträtt av Broder Tor av Håkan Steijen.

och mustigt artisthumör. En kulturarbetare — sannerligen!

Hemma på söder i Stockholm fanns Maj-Brit vid hans sida. Där fanns hon in i det sista. Broder Tor har slutat turnera. Men hans visor genom vandringsåren har förmodligen lärt sig gå

själva vid det här laget. Det är vi oändligt tack-samma för.

Vägvisaren, Broder Tor Bergner, saknar vi förstås allihop.

Håkan Steijen

En avhandling som inte blåser bort

Nils Ferlin har flera städer: Karlstad, Filipstad, Göteborg och Stockholm. Men när han i dagarna aktualiseras på nytt är det i Lund det sker. Någon anknytning hade ju han ändå dit. Olle Holmberg fanns där och även om han varnade för faror hos Ferlin, var han tillräckligt oakademisk i sin lärdom för att vara vän. Vänner har Nils Ferlin alltid haft många också i Hjalmar Gullbergs domäner, men visst känns det som om någonting försonats i och med att denne märklige diktare äntligen får sin första avhandling och att det blir i Lund den läggs fram.

Om det finns något som kan verka främmande när Ferlin blir avhandling, finns det i gengäld något som är bekant och betryggande. Det är ju Nils Ferlin-Sällskapets ordförande Jenny Westerström som skrivit den i gammal god mening inträngande boken om honom. Hon har — åtminstone det kan väl handledaren, som enligt etiketten inte i förväg ska komma med sin värdering, få omvittna — lagt ner en väldig möda. Har jag gjort någon nytta i sammanhanget, har det varit för att avstyra att hon skulle ge sig in i ännu flera problem när hon nu har velat ta ifatt vad kritik och vetenskap försummat hos honom. Hon har därför mycket att tillfoga.

Det är Åke Runnquist som lagt den viktigaste grunden för studiet av Ferlin, och det är i sin ordning att han som förläggare tagit sig an Jen-

nys bok. *Barfotapoeten* blir den summerande beteckningen för den bild hon tecknar, och då är det inte människan utan diktaren som ställs i centrum. Hon har velat visa att Ferlin kan förstås i delvis samma termer som tagits till för att förklara förment modernare poeter — men det sker fortfarande på ett otekniskt vis. Hon styrker det genom att visa hur medveten Ferlin är om sitt arv av texter och rytmer, antingen de nu stammar från psalmen eller ramsan eller dikten. Hon kan i detalj visa upp hur föga bohemisk han är i sin hantering av sina texter. Hon kan inte underlåta att kritisera hans kritiker, när hon ser hur de bäddar för missförstånd och verkar för att en del av det han var på väg att göra inte blev av. För hans missmod över livet hotade att utsträckas också till dikten. Den stora publikens kärlek kunde bara delvis ersätta den som gick förlorad med moderns bortgång: barfotapoeten riskerade också att tappa sitt ord och sin papperslapp.

Jenny Westerström visar bland mycket annat hur Nils Ferlin gjorde det gamla nytt. Hon följer själv det mönstret. De som kan och älskar Ferlin ska känna igen sig i hennes framställning och ändå finna en ny bild. Hon skriver som en människa också.

Per Rydén

VÄNNERNA OM BRODER TOR

Hos Tor förenades stoltheten över det konstnärliga uppdraget — han talade ibland om "helig eld" — med en nästan förintande ödmjukhet inför uppgiften. Och om äkthet är det första och största kravet, kan det ta år att åstadkomma sex-ton takter, och det får det göra! Hans konstnärliga moral var också en del av hans livsverk.

Med saknad ska vi minnas hans generositet, hans vitalitet, hans varma, barnsligt tillitsfulla livshållning. Sjuttiosju skulle han ha fyllt till midsommar — han var född 1913 — men gammal var han aldrig!

Med tacksamhet ska vi minnas hans ensträna, ofta ensamma framhårdande i arbetet med Visan, den han älskade.

— — —
"Dom har kallat mig mollgubbe", sa han, med något som liknade förtjusning, och påpekade: "Man kan glädjas i moll också".

Visst kan man det. Och sörja i dur. Det är ju det vi gör.
Thorstein Bergman
i Aftonbladet

Han skildrade i sina böcker Näverdosa och Nasarbox det gråslitna folk han mötte efter vägar fjärran från turistströmmen i det Norrland där han sedan barnsben var hemma. Det är ett stundom kargt och vresigt ordamåle han återger; människoröster han avlyssnat vid enslingställen.

— — —
För spelman Tor stiger grundackordet ur kallkällans klara spegel. Broder Tor nynnade små kvällsvisor, hans naivistiska miniatyrer har en äkta viston.

Gangster-Johansson skulle ha gillat den

Ferlin-Sällskapet stiftades när en massa entusiaster samlades i konstnärinnan Idun Lovéns rymliga ateljé på David Bagares gata. På rak arm kan jag inte komma ihåg andra närvarande som fortfarande är verksamma än Axel Liffner och jag. Det var en livlig kväll med ost och rödvin som en gammaldags ateljéfest, och många av de närvarande berättade minnen om Ferlin, alla kanske inte riktigt trovärdiga eller relevanta. Den som satte tingen på plats var en stor fyrkantig karl med skräckinjagande utseende och stadsmissionsulster. Han kallades Gangster-Johansson, men hans kontakt med kriminaliteten bestod, efter vad jag har förstått, på sin höjd i att han brukade hålla rocken åt någon som skulle göra inbrott i en tobaksaffär. Annars sålde han rakblad, och såg så hotfull ut att han sålde till och med till gamla damer. Han lutade sig framåt med knogarna i bordet och yttrade: "Ni snackar så mycket skit om Nisse, men jag ska säga det som är sant. En gång bodde jag på gamla Hotell Härnösand i Klara när Nisse kom upp med två dynamitarder och en damejeanne med blåsprit, och där satt vi, men efter ett tag körde jag ut dom, för dom där dynamitarderna började urarta." Därpå satte han sig, och jag har i många år beundrat Johanssons val av ordet urarta.

Inte kunde jag då ana att jag många år efteråt skulle bli förläggare för en glad och duktig flicka från Lund, som skulle skriva en stor avhandling om Ferlin och dessutom var ordförande i Ferlin-Sällskapet.

Jenny Westerström har i en del år lyst upp Bonniers korridorer på Sveavägen med budskap om Ferlin. Hon hittade och gav ut hans visor från radiospelen, en bortglömd skatt, och sedan har hon då och då tittat upp med små bulletiner om den avhandling hon trots stora arbetsbördor på andra håll har jobbat med. Vi gladdes med henne när den började bli färdig, och nu är den det.

Inte bara som hennes och Ferlins förläggare utan också som trofast Ferlinläsare måste jag säga att det är en synnerligen rolig och intressant bok. Jenny vet mer än de flesta om Ferlin och hans dikter, men hon har inte låtit det förleda sig till knappologi utan alltid hållit en frisk helhetsbild av honom och hans verk levande. Det är alldeles självklart den största och viktigaste bok som hittills skrivits om Nils Ferlin. Jag tror också att Gangster-Johansson skulle ha gillat den. Jenny har skrivit det som är sant.

Ake Runnquist

— — —
Den fria rytmen är god vän med det musikantiska i Broder Tors spontana spelmanskyne. I saknaden av honom får man trösta sig med att ty sig till minnet av hans hjärtnära folkliga visor.

*Harald Forss
i Dagens nyheter och
Svenska Dagbladet*

Vi träffades i slutet av 60-talet i Dalarna, vid Dan Anderssons Luossa. Jag var fascinerad av Tors tolkningar av Dan Andersson. Hans tonsättningar av Nils Ferlin, hans egna visor.

Det gick några år och så träffades vi i Norrtälje och senare i Länna. Tor blev en av mina allra närmaste vänner. En trofast vän som man alltid kunde lita på.

Det blev många möten genom åren.

— — —
Tor var — trots alla år i storstaden — fortfarande naturpoeten. I diktsamlingen "Nasarbox" som kom 1983, berättar han i dikten "Grundackord" om hur han i kallkällan fann ett av grundackorden:

— — —
där fann jag en del
av tonarter, tempo
och klangfärg

— — —
Här kom något fram av naturmystikern Broder Tor.

Nu ringer inte mer Broder Tor. Nu ringer Storkyrkans klockor till minne.

Klarabohemen, poeten och trubaduren Tor har gått till vila.

*Esse Jansson
I Norrtälje Tidning*

SANDRO KEY-ÅBERG

De underbara barnen

*Det går en främling i mitt hus.
Jag kallar honom son.
Långhårig, sur och tvär
och full av hån
för det som ger en mening åt mitt liv.
Mitt hjärta klagar och jag fryser
i den unga världens kalla ljus*

*De underbara barnen,
var är nu de underbara barnen?
De grät i mina armar,
de frågade om allt,
så rosiga och mjuka,
så lydiga i allt.
Nu är jag ingenting,
då var jag allt.*

*Det går en okänd i mitt rum.
Jag kallar henne dotter.
P-pillrig, vrång och stum
av tyst förakt
för det som ger ett värde åt mitt liv.
Jag ängslas i den unga världen
där jag är överflödig, fel och dum.*

*De underbara barnen,
var är nu de underbara barnen?
De grät i mina armar,
de frågade om allt,
så rosiga och mjuka,
så lydiga i allt.
Nu är jag ingenting,
då var jag allt!*

Ferlin-tallrikar

Fortfarande finns det tillgång till ca 2 500 tallrikar. De är dock inte jämnt fördelade på de sex numren i denna samlarserie. Av nr 1-2 finns det många, medan det finns få av t ex nr 4.

Fortfarande finns det alltså en god chans att köpa *hela* serien för endast 650 kr inkl moms, frakt etc.

Fortfarande finns det en god möjlighet att köpa och komplettera med *enstaka* tallrikar till enhetspriset 125 kr st inkl moms och frakt.

Fortfarande finns det knappast någon lämpligare gåva att skänka en poesiälskare än dessa fina Ferlin-tallrikar. — Ett enkelt sätt att lösa ett presentproblem!

Fortfarande finns det all anledning påpekat att Nils Ferlin-sällskapet är förmånstagare i denna verksamhet, som i väsentlig grad påverkar storleken på de priser och stipendier som årligen kommer att utdelas under den närmaste tiden. — Vi hoppas på Ditt bistånd.

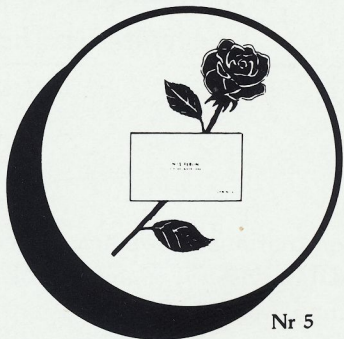
Nr 1

Nr 4

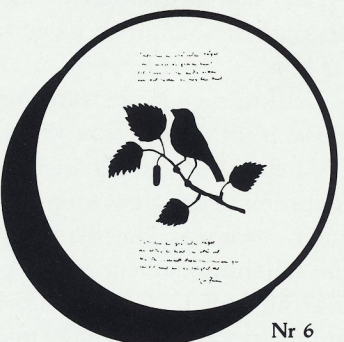
Nr 2

Nr 5

Nr 3

Nr 6

Beställ genom
Curt Enström
COULEUR konsthandel
Nybrogatan 14
114 39 Stockholm
Tel. 08-660 68 03

EN DAG PÅ KONSTGJUTERIET I SVEDALA

*Konstgjuteri är ett gammalt och säreget hantverk. Det finns bara tre konstgjuterier i hela Sverige. I skånska Svedala ligger ett av dem:
Det välberyktade Calmeks Konstgjuteri.*

Konstnärinnan Vivianne Geijer som under en tid fått vistas i gjuteriets lokaler guidar mig runt:

— Få är nog medvetna om vilket avancerat och tungt arbete som utförs på ett konstgjuteri, menar hon.

— Det krävs en lång erfarenhet och en gedigen kunskap för att klara av yrket.

Många kända konstnärer har låtit gjuta sina skulpturer under årens lopp hos Calmeks Konstgjuteri. Nämnas kan bland annat Ivar Johnssons unionsmonument som är placerat på torget i Karlstad och K. G Bejemarks båda Nils Ferlin-skulpturer varav den ene är placerad i Filipstad, och den andre i Stockholm. Bror Marklunds mäktiga statshustorn i Kiruna som mäter 42 meter i höjden och väger 17 (!) ton har en gång gjutits här, samt Axel Ebbes "Solrosen" i Kungsparken i Malmö.

I metallgjuteriet ingår allt som allt ett 40-tal arbetare. I själva konstgjuteriet är endast ett fyrtal inblandade.

Ljudnivån är hög där vi vandrar genom lokalerna. Det stampas, surrar och väser. Det hörs klingande hammarslag, rasslande kedjor och rop.

Vi stöter på Bertil Lindahl som i stort sett i hela sitt liv sysslat med konstgjuteri. Han började sin långa bana i yngre tonåren på Rosengrens gjuteri i Limhamn, vilket nu är nedlagt. På Calmeks har han varit sedan 1963.

— Vi använder faktiskt ungefär samma teknik som för 1000 år sedan, bortsett från att vi naturligtvis idag har tillgång till modernare redskap, berättar han.

Bertil Lindahl trivs i sitt yrke. Tanken att omkola sig har aldrig fallit honom in.

Bertil Lindahl lägger sista handen vid gjutformen till Nils Ferlin-skulpturen.

— Det händer alltid något nytt. Det gäller att tackla de problem som dyker upp rätt. För var skulptur som ska gjutas konfronteras man med nya infallsvinklar. Fullärd blir man aldrig.

Vivianne leder mig vidare och vi stannar vid den väldiga induktionsugnen.

— Här blandas bronsen, förklarar hon. Brons är en legering av koppar, tenn och en mindre mängd zink. Ibland även beryllium och aluminium. Massan smälts och värms upp till en temperatur på 1220-1250 grader.

— Därefter hålls den kokande gjutmassan i skänkar som styrs fram på vagnar. Ur dessa fördelas den upp i ett flertal formar, så kallade flaskor eller bullar, med hjälp av en travers i taket.

Vivianne beskriver skeendet levande och entusiastiskt.

— Små glödande bronsdroppar stänker ner på cementgolvet och slår små ljusgnistor samtidigt som det ryker från de heta flaskorna, tillägger hon.

Gjutmästare Bertil Lindahl och cicelör Karl (Kalle) Magnusson som båda numer är pensionerade har tillsammans lett arbetet i många år på Calmek's Konstgjuteri. Båda började sin bana hos Rosengrens.

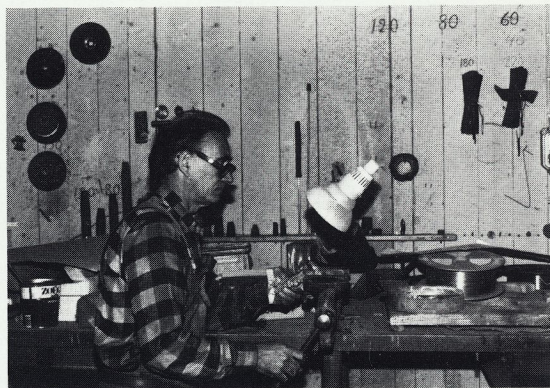
— Vi har nu lärt upp två nya killar som ska överta arbetet, säger Bertil Lindahl.

Den ene är Robert Cassland som ska bli den nye konstgjutaren. Tomas Gardahl och Heintz Lindskog kommer att efterträda cicelör Karl Magnusson. Robert Cassland har cirka tre års erfarenhet i yrket:

— Det är alldeles för lite egentligen, konstaterar han. Han anser att det behövs minst tio års praktisk erfarenhet innan man behärskar yrket till fullo.

— Förutom den långa praktiken krävs det rejäla kunskaper i metall och dess terminologi. Man måste också kunna olika typer av teknik och gjutsystem.

Robert pekar på det största arbetet som för tillfället pågår på gjuteriet, nämligen Carl Magnus två meter höga grönpatinerade bronsskulptur. Den ska placeras på Skärmabrink i Stockholm.

Karl Magnusson cicelerar en Vivianne Geijérs signatur på prisskulpturen.

I samma ögonblick skjuter det upp väldiga eldslågor från en sandformsdel hängandes i en travers i taket.

— Den ytbehandlas med en vätska bestående av bland annat zirkonmjöl, grafit och isopopylalkohol, förklarar Cassland.

— Det är nödvändigt för att skydda kärnan som är till för att gjutningen inte ska bli massiv, utan ihålig.

— Kärnan tillverkas inuti formen och är lika stor som originalskulpturen.

— Vi skär ut gjutkanaler i formen där bronsen ska rinna och skrapar av 7-8 mm från kärnans yta, det vill säga exakt så mycket som själva godstjockleken ska vara.

Den sista etappen i ledet till den fullfärdiga bronsskulpturen är ciceleringen. Här möter oss de unga Thomas Gardahl och Heintz Lindskog i full mundering och utrustning. Thomas är 25 år och Heintz 20 år och de ska alltså axla Karl Magnussons tunga mantel.

— Här putsas och retuscheras bronsskulpturen, berättar de. Vi driver fram konturerna. Cicelör, det betyder just att driva i metall.

De som tycker att yrket är både spännande och jobbigt.

— Men mest spännande förstås!

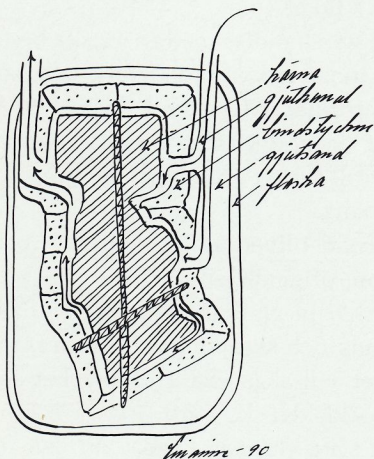
Med ett leende vinkar Thomas innan han skjuter igen dörren och hälsar oss välkomna tillbaka.

Agneta Westerberg

INFORMATIONSRUTA

Sandformsgjutning utgår från en princip där man använder sig av en järnram (flaska) delad på längden i två halvor. Skulpturen packas först ner i ena halvan omgiven av fin gjutsand som håller skulpturen på plats. På den överskjutande delen av skulpturen packas gjutsanden hårt och de så kallade bindstycken som ska bilda formen. Samma sak sker sedan med den andra halvan. Själva formen består alltså av två delar omgivna av en järnram.

Kärnan tillverkas som ett skelett av värmetåligt järn. Järnarmeringen placeras i formen och packas med sand som efter att gjutningen är färdig slås ut.

Fotnot:

Vivianne Geijer är skulptör och har på Calmek's Konstgjuteri låtit sina små Ferlin-byster vilka årligen delas ut som lyrikpris av Ferlinsällskapet.

FERLIN TILL SALU!

På Beijers moderna vårauktion 21-23 maj försäljs en skulptur i patinerad brons föreställande Ferlin av Vivianne Geijer. Utropspriset är 3 000 kr.

Genom ett tillmötesgående från Beijers tillfaller hela behållningen Nils-Ferlin-Sällskapet.

CIRKUS

Text: Nils Ferlin
Musik: Ove Engström

Fürsipel 31 *Andante* $\text{♩} = 72$

P Jag lärde mej gå på hän-der och strax måste mamma
se Hon var den förnämsta publik-en fem öre tog jag entre'. Det
hela var bara ett ved-skjul men störde ej minsta grand- och
cirkusens namn var präktigt, den hette Tigerbrand. Suc-cén var
klappad och given, parketten glad och förnöjd, men cirkusarti-i-stens
bana blev ganska brant och fördröjd. Rätt illa for han i världen och
mager blev han och skral, men ett tu tre hur det kom sej fick han
upp en saltomorta-a-a-a-al-Dä. kom där ett pris, i våras kom
där en medalj också- det skulle ha glatt hans mor, men hon var inte hemma
då- Hon reste så brått och vi-da, hon bor i ett annat land- långt
bortom- pris och medaljer och Cirkus Tigerbrand, långt bortom pris och me-
dal-ger och Cirkus Tigerbrand. fine

Vivace $\text{♩} = 64$

Cirkus är Ove Engströms mest kända Ferlintonsättning. Den har framförts i radio och TV runt om i Skandinavien och flera artister har sjungit in den på skiva, förutom Ove själv också Erland Hagegård, Monica Engström och Linköpingstrubaduren Leif Werner. Originalversionen finns på LP:n I LIVETS VILLERVALLA MULP 4208282, distr, EMI.

ny LP !

HÅKAN STEIJEN

Solljus över stan

HÅKAN STEIJEN MED NY VIS-LP!

"Solljus över stan"

14 visor, egna och andras. Tolkningar av bl.a. Nils Ferlin, ("En gammal cylinderhatt"), Bo Bergman, Fröding, Karlfeldt, Taube, Olle Adolphson och Lille Bror Söderlundh.

Nils Ferlin-Sällskapetets medlemmar kan beställa denna LP-skiva direkt av Håkan Steijen. Kostnad 85:— (inkl. porto).

Håkan Steijens postgiro nr: 484 42 18-0.

Jan Wikner som Nils Ferlin/Busen Fabian i "På Fabians tid".

Jan Wikner t.h. tillsammans med Rolf Mårth och Tor Bergner i ett program i Filipstad.

FABIANS

Revyvisor

ETT URVAL AV
NILS FERLINS REVYKUPLETTER PRESENTERADE AV

Omslaget till LP:n "Fabians Revyvisor" med Gunde Johansson. Jan Wikner, Rolf Mårth och Bror Frisk.

JAN WIKNER

har lämnat oss. Hur ska man kunna beskriva den saknad man känner, uttrycka alla tankar och känslor? Söka efter levande ord — ack, möda! Minnesbilderna passerar som rutorna på en film. Ibland i snabbt tempo, men många i längre sekvenser. Starkt levande minnesbilder. Vi hade ju ett intensivt och omfattande samarbete, inte bara inom Ferlingruppen. Jag tänker även på Ferlinprogrammet "I en cylinderhatt" tillsammans med Bror Frisk, och den nära samvaron privat.

Jan kom med i Ferlingruppen från starten, med mångåriga erfarenheter från teater och revy i bagaget. Han gjorde kongeniala Ferlintolkningar, inte minst som huvudrollsinnehavare i "På Fabians tid". Naturligtvis minns man även hans fina insatser i alla soaréprogrammen, och i programmet kring Ferlins revykupletter, "Fabians Revyvisor", som ledde till en LP-produktion. Han tonsatte flera av Ferlins dikter, av vilka man vill nämna "En gammal cylinderhatt", som blev något av hans signatur. Jan var en mångsysslare och eldsjäl. Till yrket tecknings- och dramatiklärare och etablerad konstnär. Han ställde upp på alla arbeten som dök upp i samband med Ferlingruppens program och verksamheten i övrigt. En artist med professionell framtoning, och en verklig idealist har lämnat oss.

Jag lägger ifrån mej pennan, och vandrar sakta genom rummet, fylld av tankar. Jan. Det känns som om Du vore närvarande, fast jag vet att Du rest bort någonstans. Någonstans ... Jan. Vi ses!

Rolf Mårth

**Wasa Knäcke.
Är gott. Gör gott.**

BERTH SÖDERLUND

Kongenial Ferlintolkare

Nils Ferlins dikter har förvisso blivit lyriska örhängen — och därmed ofta misshandlade av deklamatorer och vissångare. En odelat positiv upplevelse är det däremot att lyssna till kassetten "*Ur Nils Ferlins diktvärld*" där Berth Söderlund — läser och sjunger till dragspelsackompanjemang av Östgöteaterns Janne Lindstedt.

Det är en helt kongenial tolkning — den bästa jag har hört! Berth Söderlund ger Ferlin ny aktualitet och fräschör genom sitt fränt osentimentala sätt att framföra dikterna. Här finns ironin, värmen och medkänslan med de små och ringaktade, kvickheten och galghumorn

och den suggestiva rytmen — allt med en absolut rätt tonträffning som understryks än mer av Janne Lindstedts dragspel.

Nio kända dikter ingår, valda ur samlingar alltifrån debutboken "*En döddansares visor*", 1930, till "*Kejsarens papegoja*", 1951. Med några korta karaktäristiker binder Söderlund samman texterna och sångerna. I Ferlins diktning finns tre huvudpersoner: clownen, Kristus och döden, säger han bl a. Men framför allt ger den oss en nyttig påminnelse om att vi allihopa bara är smolk och "undermåttor" och "värda en syndaflod".

Gun Zanton-Ericsson

VERKSAMHETSBERÄTTELSE

Styrelsen för Nils Ferlin-Sällskapet avger härmed sin verksamhetsberättelse för år 1989.

Styrelsens sammansättning:

Ordförande

fil. mag. Jenny Westerström

Vice ordförande

direktör Olof Ögren

Sekreterare

konstnär Ebba Ehrenborg

Skattmästare

fil. mag. Tor Englund

Övriga ledamöter

direktör Curt Enström

redaktör Esse Jansson

förf. Axel Liffner

Suppleanter

programdirektör Bengt Emil Johnson

sångare Ove Engström

Karin Nordell

Adjungerad ledamot

förf. Sandro Key-Åberg

Styrelsen har under året haft två protokollförda sammanträden. Årsmötet hölls den 30 maj i Sjöfartshuset, Stockholm. Ordförande Jenny Westerström omvaldes liksom den del av styrelsen som stod på omval. Redaktör Gunnar Larsson avgick på egen begäran ur styrelsen och ersattes av Esse Jansson. I Esse Janssons ställe invaldes på suppleantplats Karin Nordell.

Till medlemmar i valberedningen omvaldes Maj-Brit Carlson, Henry Iserman och Erik Midfalk med Henry Iserman som sammankallande. Till revisor valdes Kerstin Malmström och till revisorssuppleant Birgitta Hladisch.

Under årsmötet meddelade direktör Curt Enström att han och hans familj till Nils Ferlin-Sällskapet donerat 125.000 kronor för att säkra trubadurpriset. Priset ska under de tre första åren, med början 1990, utgå med 10.000 kronor för att därefter öka med 2.000 kronor vart tredje år.

Årsmötets medlemmar framförde ett antal förslag till innehavare av 1989 års Ferlin-pris och trubadurpris.

Höstens sammankomst skedde den 31 oktober på hotel Continental, Stockholm. Årets Ferlinpris utdelades till förf. Ralf Parland och trubadurpriset gick till sångaren Rolf Wikström.

RESULTATRÄKNING

	1989.12.31	1988.12.31
<i>Intäkter</i>		
Medlemsavgifter	77.674:—	68.145:—
Gåvor	745:—	200:—
Lotterier m.m.	24.194:—	
Ferlintallrikar		2.470:—
Räntor	<u>10.085:—</u>	<u>7.245:—</u>
	112.698:—	78.060:—
<i>Kostnader</i>		
Poste Restante	52.269:—	—75.238:—
Stipendier	35.000:—	—35.000:—
Samkväm	23.643:—	— 4.563:—
Övriga kostnader	<u>3.663:—</u>	<u>— 5.451:—</u>
	114.575:—	—120.252:—
Årets underskott	—1.877:—	42.192:—

BALANSRÄKNING

<i>Tillgångar</i>		
Kassa	44:—	44:—
Postgiro	28.791:—	39.603:—
Bank, checkkonto	7.760:—	30.563:—
Bank C. E. Fondkonto	132.438:—	
Interim fordran		<u>150:—</u>
	169.033:—	70.360:—
<i>Skulder</i>		
Leverantörskuld		22.168:—
Medl.avg. förutbetalda	8.550:—	33.000:—
Nils Ferlin Fonden	40.000:—	40.000
Curt Enström Fonden	<u>125.000:—</u>	
	173.550:—	95.168:—
<i>Eget kapital</i>		
Kapitalkonto	—24.808:—	17.384:—
Årets överskott	<u>20.291:—</u>	<u>—42.192:—</u>
	—4.517:—	—24.808:—
<i>Summa skulder och eget kapital</i>	169.033:—	70.360:—

MIN STAD

Min stad, hur stilla du sover
i skymningens blånande ljus.
Syrenerna välva alkover
omkring dina gränder och hus.
Men gränder och prång ska rivas
för aveny och palats,
att mänskligheten må trivas
och få lite bättre plats.

Var tid för det stora och ringa
bar olika tyngder och mått:
Men högre än svalorna svinga
har aldrig en tornspira nått.
Vart jagar vi så i vår droska,
när blinkar vår lykta stopp?
– All världen skälver av brådska
som inför ett sprinterlopp.

Nils Ferlin

NYA MEDLEMMAR

Ahlin, Ingrid, Idrottsvägen 21, 611 62 Nyköping
Alm, Ture, Kungsvägen 79 1 tr, 595 00 Mjölby
Andersson, Inga, Kristinedalsvägen 43, 131 46 Nacka
Björkman, Stig, Torsvägen 28, 190 63 Örsundsbro
Broström, Kjell, Bältegatan 8, 621 41 Visby
Ekblom-Frick, Valborg, Tingshusg. 3 A, 641 45 Katrineholm
Eklund, Nen, Karlavägen 18, 181 32 Lidingö
Enström, Peter, Nybrogatan 14, 114 39 Stockholm
Hansson, Ingemar, Kungsgatan 50 B 3 tr, 212 13 Malmö
Hjelm, Carin, Valhallavägen 53 3 tr, 114 22 Stockholm
Ivarsson, Lena-Beth, Ekedalsgatan 42 B, 414 68 Göteborg
Jarhall, Elis, Krögarelyckan 3, 394 77 Kalmar
Jensen, Kerstin, Kampementsgatan 14, 115 38 Stockholm
Johansson, Sven, Göljemålagatan 18 B, 383 00 Nybro
Johansson, Märta, Pl 1033, 680 51 Stöllet
Karlsson, Stig, Anneviksvägen 14, 632 39 Eskilstuna
Kihlberg, Per, Sleipnervägen 10 2 tr, 136 42 Haninge
Lantto-Toffe, Kristina, Långban 90, 682 00 Filipstad
Lilliehöök, Ebba, Mariebergsgatan 7, 112 35 Stockholm
Lindberg, Märta, Urvädersgränd 13, 116 46 Stockholm

Lindgren, Kerstin, Pinnmovägen 3, 743 00 Storvreta
Lindgren-Björklöv, Marina, Växnäsv. 44, 653 41 Karlstad
Lundh, Bengt, Timotejvägen 11, 191 77 Sollentuna
Magnusson, Arne, Östbergahöjden 19, 125 37 Älvsjö
Malung Folkhögskola, 782 00 Malung
Nilsson, Magnus, Oskarsgatan 31 A, 577 00 Hultsfred
Palm, Göran, Hallandsgatan 24, 116 57 Stockholm
Pettersson, Håkan, Carl Bondes väg 14 1 tr,
162 41 Vällingby
Rundqvist, Peter, Rundqvists Boktryckeri AB, Box 14140
400 20 Göteborg
Rydén, Malin, Örnvägen 52, 222 31 Lund
Sjöström, Ingrid, Bangårdsgatan 8, 761 31 Norrtälje
Stromfors, Solveig Kalx, 07320 Jackarby, Finland
Teiffel, J., Trädgårdsgatan 13, 572 30 Oskarshamn
Thoor, Nils, Kristinehamnsgatan 66, 123 44 Farsta
Walldén, Ingbritt, Ingemarsgatan 5, 113 54 Stockholm
Werners Advokatbyrå, Advokat Gunnar Werner,
Västra Torggatan 5, 652 25 Karlstad
Westerberg, Ingeborg, Regementsgatan 7, 217 53 Malmö
Westerdahl, Elisabeth, Musta Gård, Irsta, 752 97 Västerås
Wikström, Rolf, Hembyggarvägen 18, 122 35 Enskede

KALLELSE

Alla medlemmar hälsas välkomna
till

ÅRSMÖTE

Måndagen den 28 maj 1990 klockan 19.00
på ESPLANAD, Karlavägen 56

Festbuffé med 10-tal smårätter lättöl/vatten och
kaffe med kaka inkl. service pris kronor 185:—

Rött eller vitt vin tillhandahålles av Sällskapet för ett pris av 10 kr per glas

Anmälan om deltagande kan enbart göras genom inbetalning av
185 kronor på pg 35 21 55-6

Sista inbetalningsdag är måndagen den 21 maj

VARMT OCH HJÄRTLIGT VÄLKOMNA
Styrelsen

Poste Restante Medlemsblad för Nils Ferlin-Sällskapet nr 1, 1990

Ordförande: Jenny Westerström, Studentgatan 9, 223 62 LUND. Tel 046-14 90 37

Skattmästare: Tor Englund, Sunnanvindsgränd 79, 173 38 JÄRFÄLLA. Tel 0758-174 69

Sällskapets postgirokonto: 35 21 55-6

Redaktör för medlemsbladet: Ebba Ehrenborg, Birger Jarlgatan 114, 114 20 STOCKHOLM. Tel 08-15 30 06

Tryck: Rundqvists Boktryckeri i Göteborg

ISSN 0345—9519